

Elisabeth Arnold (RV):

Enhedslisten har genfremsat et forslag, som vi har set nogle gange før, og som opfordrer til suspension af EU's aftale med Israel på baggrund af artikel 2, der omhandler respekten for menneskerettigheder og demokratiske principper.

Vi synes, forslaget er problematisk. Vi er enige med forslagsstillerne i, at Israel har krænket flere af de grundlæggende betingelser for Euro-Middelhavs-aftalen. Den sikkerhedsmur – i anførselstegn – som opføres mellem Israel og den besatte Vestbred, er kendt i strid med folkeretten; aftaler om begrænsning af jødiske bosættelser i de besatte områder er ikke overholdt; den palæstinensiske befolkning holdes i et jerngreb og forhindres i at arbejde og følge undervisning, alt imens selvmordsbomber og terroraktioner på israelsk territorium fortsætter. En løsning på konflikten er ikke umiddelbart i syne.

Så selv om en opsigelse af Euro-Middelhavs-aftalen således kan støttes på konkrete forhold, er det alligevel vores vurdering, at en opsigelse fra EU's side vil være uklog og vil medføre adskillige problemer, særlig nu, hvor Arafat er død. I virkeligheden er det jo nu sådan, at presset på Israel faktisk er øget, fordi Israel netop har fremhævet Arafats tilstedeværelse som en selvstændig hindring for at komme videre i fredsprocessen. Den hindring er nu væk, og derfor ligger der nu et enormt pres på Israel for at levere nogle resultater, for når nu deres hovedanke mod at gå videre med processen er væk, så bør der jo være plads til fremskridt.

Derfor vil vores råd være, at man ikke opsiger aftalen, for det vil ikke fremme en løsning, men tværtimod bidrage til polarisering mellem de aktører, der skal forsøge at lægge pres på både israelere og palæstinensere.

Vi mener, at Danmark i stedet for skal kaste sig med fuld kraft ind i endnu en gang at få køreplanen for fred op på skinner, sådan at EU, USA, Rusland og FN, som danner den såkaldte kvartet, kan blive aktive igen og prøve at få processen til at køre videre.

Vi mener også, at Danmark skal bruge sin plads i Sikkerhedsrådet på at få processen fremmet. Vi mener også, at Danmark bør øge hjælpen til de palæstinensiske områder – der er faktisk skåret ned på hjælpen, 30 mio. kr., i løbet af de seneste år – og vi mener også, at vi skal stille i udsigt, at naboskabsaftalen med Israel, som skal forhandles på et senere tidspunkt, måske kan blive præget af, at der er fremskridt på dette område.

Så vi mener, det vil være uklogt at ophæve Euro-Middelhavs-aftalen med Israel nu. Vi vil ikke tage så stærke ord i vores mund, som udenrigsministeren og Venstres og De Konservatives ordførere – de brugte udtrykket sindssygt eller vanvittigt – det vil vi overhovedet ikke gøre, det ville med rette være vanvittigt. Vi synes, det ville være uklogt, for vi har en mulighed nu, fordi Arafat ikke længere er til stede, for måske at få Israel til at bevæge sig i fredsprocessen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg ville bare høre, om det er en enig radikal folketingsgruppe, som stemmer nej til det her forslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige, at vi ikke skal stemme om det her forslag i dag. Det, jeg har udtalt her ved førstebehandlingen, er en enig folketingsgruppes synspunkter.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Den næste ordfører hr. Jann Sjursen.

Jann Sjursen (KD):

Da Kristendemokraternes europapolitiske ordfører, fru Bodil Kornbek, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne fremføre et par synspunkter vedrørende beslutningsforslaget fra Enhedslisten om at suspendere EU-Israel-associeringsaftalen.

Indledningsvis vil jeg sige, at vi er fuldstændig enige i den afvisning, som udenrigsministeren har givet her i dag. Man kan altid diskutere ordvalget, men jeg synes, det var en klar og fornuftig afvisning, der blev givet med hensyn til, at vi står over for en helt ny situation ikke mindst i forholdet mellem Israel og palæstinenserne efter Arafats død, og at man nu må gøre alt, hvad man kan for at sikre, at præsidentvalget i januar måned lykkes, og at vi får køreplanen for fred op at stå igen. Det ville efter vores opfattelse være tosset, hvis man i den sammenhæng gik hen og vedtog det, som Enhedslisten har lagt op til i dag.

Men uanset den nye situation, så vil jeg også godt sige, at vi ville have været imod forslaget, om det havde været behandlet i Folketinget for en måned siden, altså før Arafats død. Vi ville have været klart imod det, fordi det for os at se er et helt ensidigt skridt mod den ene part i den